

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,

Hebt u 'm gezien vanmorgen? De dubbele krant die door de bus kwam? Het gewone ND aan de ene kant. En de goed nieuws editie aan de andere kant?

Mooi hé, zo'n krant die nog weet wat dankdag is, en die redenen aanreikt om te danken!

Want ja, dat gaat toch wel vaak zo, dat het nieuws bepaald wordt door ellende en rampen, tegenslagen en dingen die niet horen. Je ziet het op tv, hoort het op de radio en leest het in de krant. En je maakt je daar zorgen over. Je pikt eerder het dreigende en beangstigende op dan het mooie en bemoedigende. Je hebt eerder de neiging om te klagen dan te danken.

Het viel me vanmorgen ook weer op op de basisschool. Ik was even in twee klassen om voor de middagdienst dankdagpunten te verzamelen – waar kun je de Here nou voor danken? En dan komt het toch heel gauw weer terecht op zieke mensen, mensen die armoede lijden, die getroffen worden door rampen. En het is mooi hoor dat de kinderen daarop betrokken zijn en meelevens tonen. Alleen: dat is iets om voor te *bidden*. Kijk nou ook eens waarvoor je *danken* kunt!

Het heeft volgens mij te maken met hoe je kijkt (en ook wel een beetje met je karakter).

Kijk bijv eens naar dit glas – is het nou half *leeg* of half *vol*? Snap je: het gaat om precies hetzelfde glas en om exact dezelfde hoeveelheid water en toch kun je 't op twee manieren duiden: negatief (half leeg, dan zie je vooral wat er niet (meer) is, wat je niet hebt, maak je je zorgen, ga je klagen, mopperen). Maar je kunt het ook positief duiden (half vol, en dan zie je vooral wat je hebt, de kansen en mogelijkheden, kun je blij en dankbaar zijn). Dat is voor een deel echt een kwestie van kijken *waarvoor je kunt kiezen*. Je kunt er voor *kies*zen overal vooral het positieve, het mooie, het schone, het rijke en heerlijke in te zien. Ik zou die uitspraak van een bekende voetballer daarom vanavond om willen draaien: elk nadeel heb z'n voordeel!

Want we zijn hier per slot van rekening vanavond bij elkaar gekomen om te **danken**. Niet om te somberen en te klagen. Niet om te bidden en te vragen. Maar om feest te vieren, blij te zijn, echt te *danken*. → Nou, hoe dankbaar bent u? Hoe veel redenen heb jij om God te danken?

In Deut.16 hebben we gelezen hoe de Israëlieten dankdag vieren. De Here heeft daar zelf regels voor gegeven. Het heette toen alleen geen dankdag, maar loofhuttenfeest, op andere plaatsen ook wel 'feest van de inzameling'.

Het loofhuttenfeest is een echt oogstfeest: *...wanneer gij de opbrengst hebt ingezameld van uw dorsvloer en van uw perskuip...* Israël was een agrarisch volk, dat dicht bij de natuur leefde. Ieder had wat vee, een eigen akkertje, olijfbomen of een wijngaard. En als de druiven waren geoogst, werden ze daarna in stenen perskuipen platgetrapt. Met (hopelijk gewassen) blote voeten stampte men de druiven plat, zodat het sap eruit kwam. Dit werd dan opgevangen in koele kelders onder de grond.

En als dat allemaal achter de rug is, mag het volk feestvieren. Dat is tenminste wat de Here graag ziet en wil: dat zijn kinderen feestvieren. De Here geeft zelfs **opdracht** om vrolijk en blij te zijn: *Ge zult u verheugen op uw feest...* En dat maar liefst 7 dagen lang! Kom daar nu eens om! Zo feestvieren als in Israël, dat *kunnen* wij niet eens meer! We gunnen ons niet eens de tijd om 7 dagen 'niks te doen', zoals we dat dan zeggen. Alsof feestvieren en vrolijk zijn niet belangrijk is! **Genieten** van al het goede dat de Here heeft gegeven niks is! Want is dat niet het goede en mooie van zo'n feest van een week lang, dat je er Hij Here geeft!? Veel meer dan door een dankdagdienst van amper een uurtje....

Nee, in Israël konden ze feestvieren! Het loofhuttenfeest was het grootste, belangrijkste en drukste feest. Vrolijk van karakter: er werd gedanst en gezongen, muziek gemaakt met

tamboerijn, triangel en allerlei andere muziekinstrumenten. En iedereen wordt er bij betrokken. Kinderen, volwassenen, personeel, mensen die niet zelf land en dus opbrengst hadden (in die tijd de Levieten), mensen die –zoals we dat zo mooi zeggen – aan de onderkant van de samenleving staan en niet zelf een inkomen hebben (in die tijd weduwen en wezen) en niet te vergeten de asielzoekers. Iedereen zal er bij zijn. Iedereen moet meevieren. Daar achter zit de gedachte van het **delen**: niemand mag het gevoel krijgen aan de kant te staan, anderen mogen delen in al het goede dat je zelf gekregen hebt. Als God je reden tot dankbaarheid geeft, mag je ook anderen laten delen in je dankbaarheid. Christelijk feestvieren is altijd een sociaal, een diaconaal gebeuren!

Daaruit kun je ook opmaken, dat dit 7 dagen feestvieren maar niet een losgeslagen bende is, waarbij iedereen even helemaal uit z'n dak gaat, zich het laplazarus drinkt, en zich van God noch gebod iets aantrekt. Het is niet het 'laten we eten en drinken en vrolijk zijn want morgen sterven wij'. En ook niet het 'pakken wat je pakken kunt'. Nee, het dankbaar en blij feestvieren van de Israëlieten is vooral ook een **feestvieren met de Here**. Het is weliswaar een feest *van* mensen (*uw feest* staat in vers 14), maar tegelijk ook een feest *voor* de Here (*feest vieren ter ere van de Here uw God*, vers 15). Het is een feestvieren met de Here - dát bepaalt de stijl van dit feest! → Zouden wij dat nu ook nog kunnen: feestvieren met de Here?

Waarom heet het eigenlijk loofhuttenfeest? Dat is, omdat de Israëlieten tijdens die feestweek allemaal hutjes van takken en bladeren maken, bovenop het platte dak van hun huis, op de pleinen van de stad of in de voorhoven van de tempel. Niet voor de sier of om er een prijs mee te winnen, maar om er een hele week lang in te wonen, te leven en te slapen. Want deze eenvoudige en schamele optrekjes *symboliseren* iets. Ze herinneren het volk aan de 40 jarige zwerftocht door de woestijn. Toen had het volk geen mooie huizen zoals nu, had het geen goede akkers en aangelegde wijngaarden, zat het zonder werk en geregeld inkomen. Toen was het een volk van zwervers, asielzoekers, mensen zonder vaste woon- of verblijfplaats. En toch: was het toen tekort gekomen? Heeft het ooit gebrek geleden? Nee, want de Here zorgde voor hen. De Here zorgde zelf voor eten en drinken en veiligheid.

En daar moet het volk nu aan blijven denken: **dat de Here geeft, dat de Here zorgt, dat Hij trouw is en in liefde naar zijn volk omziet**. In die *afhankelijkheid* moet je niet alleen willen leven als je in de piepzak zit, als het slecht gaat of niet zo lekker loopt, maar juist ook als het je voor de wind gaat. Denk dan niet opeens dat het allemaal *vanzelf* gaat, dat je het *verdiend* of er misschien zelfs wel *recht* op hebt. Vergeet nooit dat God het aan je geeft.

Want de Here uw God zal u zegenen in heel uw oogst en in al het werk van uw handen, zodat ge waarlijk vrolijk kunt zijn. De Here zegenet. Dat is een bekend woord. Maar wat betekent het eigenlijk? Is het zoiets als dat je op biddag een verlanglijstje aan de Here geeft en dan op dankdag er voor bedankt dat je alles wat er op stond ook daadwerkelijk gekregen hebt?

Nee! Zegenen heeft veel meer in zich dat God aan je geeft wat je *nodig* hebt, wat *goed* voor je is, dat Hij je *helpt* en voor je *zorgt* in alles wat je doet.

Want net zoals het voor kinderen niet goed is als ze alles krijgen wat er op hun verlanglijstje staat, zo krijg je als kind van de Here ook niet alles waar je om vraagt. Misschien krijg je wel helemaal niks van waar je om gevraagd hebt. Misschien gaat het zelfs wel helemaal niet goed met je. Gaan de zaken slecht. Zijn de vooruitzichten somber. Heb je nog steeds geen werk en wordt het ook steeds lastiger om een baan te vinden. Kwakkel je met je gezondheid en ben je ongerust over de aftakeling van je lichaam. Nou, da's mooi, om *dán dankbaar* te zijn! Om in zulke omstandigheden feest te vieren! En denk 's aan die oorlog in Irak die maar duurt, of aan al die duizenden die op de vlucht zijn voor oorlog en geweld, of aan al die miljoenen die honger lijden, of aan die vreselijke aardbevingsramp in Pakistan/Kashmir. Hoezo dankdag!? We kunnen beter weer *biddag* houden!

Ja, en toch wil de Here dat we *danken*. Dat dankbaarheid je hart vult. Dat je vrolijk bent en feestviert. En dat wil Hij, omdat Hij je zegent. Omdat Hij geeft wat je nodig hebt. Omdat Hij geeft wat goed voor je is. Omdat Hij je helpt en voor je zorgt. Omdat je zijn kind bent en Hij alles wat er gebeurt voor jou doet meewerken ten goede. Dat zie je niet altijd. Dat ervaar je zeker niet altijd. Maar daarom *is* het nog wel zo! Dat mag je geloven, omdat de Here dat zelf heeft gezegd. Hij die alles in zijn hand heeft en de toekomst overziet, *Hij* zegt het: *Voor jou laat Ik alles meewerken ten goede*. Kijk, en kun je dan toch uiteindelijk niet dankbaar zijn!? Door je tranen heen lachen!? Omdat God trouw is, ook jouw naam in z'n handpalmen heeft gegrift, je op arendsvleugelen draagt!?

De Here wil dat we *danken*. Dat we het goede en mooie zien en ontdekken dat Hij geeft.

- Om te kijken of je nog weet en beseft hoe *geweldig* het is dat je kind van Hem mag zijn, dat je mag delen in zijn genade, dat Hij je al je zonden wil vergeven, dat de Here Jezus zijn leven gegeven heeft om ook jou te verlossen en bevrijden.

- Om te horen of je nog weet en beseft hoe *bijzonder* het is dat je in een vrij land leeft, waar je ongestoord kunt geloven en als gemeente bij elkaar komen, waar je mag zeggen wat je denkt en gelooft.

- Om te zien of je nog weet en beseft dat het *niet vanzelfsprekend* is dat er elke dag eten op tafel staat, dat je kracht krijgt om je werk te doen, dat je naar school mag gaan, dat er goede medicijnen, gezondheidszorg en sociale voorzieningen zijn.

➔ Tel je zegeningen, één voor één! Zie je ze wel?

Naar een feest ga je met een cadeau. Om de dank voor al Gods zegeningen geen holle klank te laten zijn, geen loze woorden, maar ook echt zichtbaar, concreet te maken, wordt het volk opgeroepen *niet met lege handen voor het aangezicht van de Here te verschijnen*. Nee: *laat ieder geven naar vermogen, naar de zegen die de Here uw God u gegeven heeft*.

- **Dank moet zichtbaar zijn**. Daarom wil de Here dat je vrolijk bent en blij, dat je echt *feestviert!*

- **Dank moet zichtbaar zijn**. Daarom wil de Here dat je niet met lege handen komt, maar dat je Hem iets aanbiedt, iets teruggeeft van wat Hij jou gegeven heeft. Een gave brengt waarmee je je dank laat zien, je dankbaarheid onderstreept.

Hoeveel dat moet zijn? *Naar vermogen*, zegt de Here. Hoe meer de Here God je gezegend heeft, hoe meer je ook *kunt* geven. En laat daarbij je hart spreken. Dan zijn twee koperstukjes van een arme weduwe die ieder dubbeltje om moet draaien veel meer waard dan 50 euro van iemand die z'n hand niet omdraait bij het kopen van cd's, mobieltjes of wat voor apparatuur ook maar. Laat zien dat je niet aan je bezit, je eigendom, je geld *vast* zit. Maar dat je dankbaar bent dat je 't hebt gekregen en er nu ook in afhankelijkheid van wilt leven. Als je met pijn in je hart weggeeft of deelt, laat dan maar zitten – God heeft de *blijmoedige*, de *vrolijke*, de *feestvierende* gever lief! ➔ Kunt u *blij* geven en delen?

Het is feest vandaag. Feest, hier in de kerk. We mogen blij en dankbaar zijn. Onze zegeningen tellen. En onze gaven aan de Here geven. Zo kunnen we Hem danken omdat Hij gaf wat we nodig hadden, omdat Hij trouw houdt tot in eeuwigheid.

Amen

Gebed aan het begin van de dankdagdienst

Vader dank U wel dat we op deze najaarsdag als gemeente hier vanavond in de kerk mogen zijn om U heel speciaal en nadrukkelijk onze dank te tonen. Vader, we mogen U bidden, en we danken U dat U er altijd bent en ons ook altijd hoort. Maar U wilt niet alleen dat we bidden en vragen, maar ook dat we danken en geven. Here help ons daar deze avond bij. Laat heel deze dienst een lof- en dankoffer aan U mogen zijn, als ons hart overvloedig van dankbaarheid, maar ook als het vol zorg, verdriet en pijn is. Help bij luisteren en spreken, zingen en bidden, het geven van onze gaven. We bidden in Christus onze Heer. Amen

Dankdaggebed

Vader in de hemel, we danken U dat we weten en ervaren mogen dat we nooit vergeefs op U vertrouwen, dat U onze verwachting bent en dat we dan nooit beschaamt uitkomen. We danken U dat we onder uw vleugels mogen schuilen en uit uw Vaderhand alles verwachten. We danken U voor uw Woord en de prediking daaruit, de bemoediging, troost en kracht, het vermaan ook wat eruit opklinkt.

We danken U voor uw zorg voor ons, dat U van ons houdt en dat wij van U houden.

We danken U voor de goede oogst, dat alle gewassen goed konden groeien, dat U onze arbeid gezegend hebt, en dat er veel van het land kon worden gehaald en veel resultaat op ons werk mocht zijn.

We danken U voor de prachtige nazomer die we hebben gehad, voor stralende zonneschijn en heerlijke warmte, voor heel uw schitterende schepping, al die bloemen, al die kleuren.

We danken U dat er elke dag genoeg te eten en te drinken is, dat er nog genoeg middelen zijn om in ons levensonderhoud te voorzien. Voor goede huizen, warme bedden, kleding en schoenen, allerlei luxe spullen.

We danken U dat we naar school konden, nieuwe dingen konden leren, proefwerken maken en repetities, examen doen en slagen, cursussen volgen of opleidingen.

We danken U voor de kinderen die geboren zijn en die gedoopt mochten worden, voor kinderen, ouders, familie en vrienden.

We danken U voor liefde, verkering, verloving, huwelijk, huwelijksjubileum. Voor een man of een vrouw, een vriend of vriendin. Voor geluk en blijdschap.

We danken U omdat er mensen weer beter zijn geworden, omdat U behandelingen hebt gezegend, omdat er goede dokters en zusters zijn, goede ziekenhuizen en medicijnen.

We danken U voor de goede zorg die er is voor gehandicapte mensen, voor de hulpmiddelen waar ze gebruik van kunnen maken, en ook voor wie gehandicapten voor ons kunnen zijn.

We danken U dat we hier in vrede en vrijheid leven en ook kinderen van U mogen zijn.

We danken U voor fijne hobby's, allerlei sport en ontspanning, een goed leven. Dat we allerlei dingen kunnen ondernemen, gezond en fit zijn.

We danken U dat we zo rijk zijn dat we geld en goederen weg kunnen geven aan mensen die dat nodig hebben.

We danken U dat we anderen barmhartigheid mogen bewijzen en zo iets laten voelen en doorgeven van uw liefde voor zondige en gebrekkige mensen.

We danken U voor de zending in Ukraine, voor al die brs/zrs die tot geloof zijn gekomen, de gemeentes die konden worden gesticht en versterkt. Dat er steeds meer mensen, over de hele wereld verspreid, in U zijn gaan geloven.

We danken U voor troost en kracht die U geeft als er verdriet is of als we geliefden missen.

We danken U dat we belijdenis van ons geloof mochten afleggen, dat er groei in ons geloof mag zijn, dat we nog steeds U willen dienen en met U leven.

We danken U dat U ons wilt vergeven als al onze goede voornemens steeds weer bij de handen afbreken, dat we rust mogen vinden in de Here Jezus Christus, en dat het ook niet van ons afhangt of we kind zijn van U.

We danken U dat we altijd naar U toe mogen gaan, al ons vertrouwen op U mogen stellen, ook als er voor ons gevoel helemaal niet zoveel te danken is, als er juist moeite is en zorg.

We danken u voor de kerkgemeenschap, dat we niet op ons eentje hoeven geloven, dat we elke zondag naar de kerk mogen om eredienst te houden voor U, dat we samen met andere kinderen van U kunnen delen, lachen en huilen.

We danken U voor het werk dat binnen onze gemeente gebeurt, voor onderwijs en studie, voor gesprekken en hulp, voor het werk van ouderlingen en diakenen, zusterhulp, jeugdwerk, catecheten, allerlei commissies.

We danken U dat we mogen merken dat kinderen en jongelui van U gaan houden, dat U bewaard hebt bij het geloof, dat er ook zijn die graag meer willen weten over U. Dank U voor deze werking van de heilige Geest.

We danken U dat U deze wereld regeert en in uw hand houdt, dat U door alle dingen heen bezig bent met het klaarmaken van de nieuwe hemel en aarde en de terugkomst van de Here Jezus. Dank U dat U ons dat uitzicht geeft.

Here God, wat hebben we veel om voor te danken! Ook daarvoor danken we U. Dat U ons alles geeft wat we ook echt nodig hebben. Here, dank U voor uw liefde. Dank U voor deze kerkdienst. Dank U voor de verlossing door Jezus Christus. Amen